

Преюдициално запитване от Înalta Curte de Casație și Justiție (Румъния), постъпило на 30 ноември 2015 г. — Costin Popescu/Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

(Дело C-632/15)

(2016/C 068/29)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Înalta Curte de Casație și Justiție

Страни в главното производство

Жалбоподател: Costin Popescu

Ответници: Guvernul României, Ministerul Afacerilor Interne, Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor, Direcția Rutieră, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor

Преюдициален въпрос

Позволяват ли разпоредбите на Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ румънската държава да предвиди задължение за водачите на мотопеди, които притежават официален документ, даващ им правото на управление по пътищата преди 19 януари 2013 г., да получат свидетелство за управление след полагане на изпити, подобни на предвидените за другите моторни превозни средства, за да могат те и след тази дата да управляват мотопеди?

⁽¹⁾ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216).

Жалба, подадена на 2 декември 2015 г. от Toni Klement срещу решението, постановено от Общия съд (трети състав) на 24 септември 2015 г. по дело T-211/14, Toni Klement/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело C-642/15 P)

(2016/C 068/30)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Toni Klement (представител: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

— да отмени обжалваното решение на Общия съд от 24 септември 2015 г. по дело T-211/14,

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания:

1. Несъмнено спорната марка се използвала изключително с допълнителния словен елемент „Bullerjan“. Жалбоподателят се позовава на изопачаване на доказателствата при преценката на описателния характер на допълнителния словен елемент „Bullerjan“. Общият съд квалифицирал отличителния характер на добавения словен елемент (единствено) като нормален. Приемането (само) на нормален отличителен характер не се подкрепяло от представените доказателства, тъй като те не съдържали данни за обхвата, продължителността и интензитета на вписания като марка словен елемент „Bullerjan“.
2. Като второ основание жалбоподателят посочва противоречивите мотиви на възприетия от Общия съд силен отличителен характер на спорната марка. В мотивите си Общият съд изхождал, от една страна, от това че спорната марка имала „необичайна форма“, но от друга страна потвърждавал, че други производители разпространяват фурни, които имат много подобна форма. Друго противоречие се състояло в това, че Общият съд приел, от една страна, че силният отличителен характер на спорната марка зависел от евентуалната ѝ функционалност, а от друга страна, че този силен отличителен характер не се поставял под въпрос от много подобната форма на други фурни, тъй като това можело да се дължи на старанието да се постигне определен технически резултат. По този начин мотивите на Общия съд били двойно противоречиви, а следователно и опорочени от грешка при прилагане на правото.
3. Като трето основание жалбоподателят изтъква многократно допуснати грешки при прилагане на правото във връзка с тълкуването и прилагането на член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾. Всъщност при необходимата преценка на отличителния характер на спорната марка съгласно член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността Общият съд не спазил практиката на Съда във връзка с преценката на отличителния характер на триизмерните марки. Противно на практиката на Съда, Общият съд не направил необходимото сравнение между спорната марка и обичайните за бранша форми на фурна. Освен това Общият съд приел, че евентуалната функционалност на формата на спорната марка не била съществена за преценката на отличителния ѝ характер. По този начин Общият съд нарушил установения принцип за съобразяване на всички релевантни обстоятелства във всеки конкретния случай при преценката на отличителния характер. Накрая Общият съд не спазил практиката на Съда във връзка с правомерното използване на регистрирана марка като част от комбинирана марка. В това отношение Общият съд приел за достатъчно, че марка, използвана като част от комплексна марка, се признава освен това за указание за произход. Така Общият съд не спазил задължението, произтичащо от еднозначния текст на член 15, параграф 1, буква а) от Регламента относно марката на Общността и от практиката на Съда, че винаги трябва да се проверява дали е засегнат описателния характер на вписаната марка. Тази проверка не била направена от Общия съд.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, 2009 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Vestre Landsret (Дания), постъпило на 14 декември 2015 г. — Jyske Finans A/S/Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic

(Дело C-668/15)

(2016/C 068/31)

Език на производството: датски

Запитваща юрисдикция

Vestre Landsret

Страни в главното производство

Жалбоподател: Jyske Finans A/S

Отговорник: Ligebehandlingsnævnet, действащ от името на Ismar Huskic